

UCHWAŁA NR 188/2025
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 20 marca 2025 r.

**w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu
na jedno z dwóch stanowisk sędziego Sądu Najwyższego
w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych,
ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2023 r., poz. 1112**

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2024 r. poz. 1186) Krajowa Rada Sądownictwa:

1. **przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie Pana Andrzeja Michałowicza do pełnienia urzędu na jedno z dwóch stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych;**
2. nie przedstawia Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie Pana Pawła Artura Chmielnickiego i Pana Macieja Łukasza Miłosza do pełnienia urzędu na dwa stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

UZASADNIENIE

I

Postępowanie przed Krajową Radą Sądownictwa

Na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, ogłoszonych w Monitorze Polskim z 2023 r. pod poz. 1112, zgłosili się:

- Pan Paweł Artur Chmielnicki – profesor;
- Pan Jarosław Dudzicz – sędzia Sądu Rejonowego w Słubicach;
- Pan Andrzej Michałowicz – sędzia Sądu Okręgowego w Słupsku;
- Pan Maciej Łukasz Miłosz – radca prawny – Okręgowa Izba Radców Prawnych w Lublinie;
- Pan Robert Suwaj – profesor.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez Pana Jarosława Dudzicza oraz Pana Roberta Suwaja Krajowa Rada Sądownictwa umorzyła postępowania wszczęte w sprawie z ich zgłoszeń, odpowiednio uchwałą nr 612/2024 z dnia 23 lipca 2024 r. i uchwałą nr 76/2025 z dnia 4 marca 2025 r.

W celu przygotowania sprawy do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady, Przewodniczący Rady wyznaczył zespół, zawiadomił Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości nie przedstawił opinii w trybie art. 31 ust. 2b ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz.U. z 2024 r. poz. 1186 – dalej: ustawa o KRS).

W dniach 4–6 marca 2025 r. przed Krajową Radą Sądownictwa odbyło się publiczne wysłuchanie kandydatów. W dniu 4 marca 2023 r. stawiał się Pan Paweł Artur Chmielnicki, w dniu 5 marca 2025 r. – Pan Maciej Łukasz Miłosz, a w dniu 6 marca 2025 r. – Pan Andrzej Michałowicz.

Zespół członków Krajowej Rady Sądownictwa w dniu 12 marca 2025 r. odbył posiedzenie w celu przygotowania stanowiska w przedmiocie rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa kandydatów na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, objęte niniejszym konkursem. W posiedzeniu zespołu nie uczestniczył przedstawiciel Krajowej Rady Radców Prawnych, powiadomiony o terminie. Członkowie zespołu zapoznali się ze zgromadzonymi w sprawie materiałami, przeanalizowali je, omówili szczegółowo wszystkie kandydatury, odbyli naradę i uznali, że materiały są wystarczające do zajęcia stanowiska w sprawie. Podczas głosowania członkowie zespołu oddali na: Pana Pawła Artura Chmielnickiego 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”, Pana Andrzeja Michałowicza 2 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 1 głosie „wstrzymującym się”, Pana Macieja Łukasza Miłosza 1 głos „za”, przy braku głosów „przeciw” i 2 głosach „wstrzymujących się”. W wyniku głosowania zespół przyjął stanowisko o rekomendowaniu Krajowej Radzie Sądownictwa Pana Pawła Artura Chmielnickiego i Pana Andrzeja Michałowicza na dwa wolne stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

Przedstawiając powyższe, zespół kierował się dyspozycją art. 35 ustawy o KRS, zgodnie z którym, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół opracowuje listę rekomendowanych kandydatów, przy ustalaniu kolejności na liście kierując się przede wszystkim oceną ich kwalifikacji, a ponadto uwzględniając doświadczenie

zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia.

W uzasadnieniu stanowiska zespół wskazał, że:

- za rekomendowaniem Pana Pawła Artura Chmielnickiego przemawiają ocenione łącznie: doświadczenie orzecznicze zdobyte w trakcie pracy w sądzie rejonowym (asesor, sędzia) i bogaty dorobek naukowy (uzyskanie: stopnia naukowego doktora nauk prawnych w zakresie prawa, stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – prawa administracyjnego, tytułu naukowego profesora nauk prawnych, a także liczne publikacje i prowadzenie zajęć dydaktycznych);
- za rekomendowaniem Pana Andrzeja Michałowicza przemawiają ocenione łącznie: wieloletnie doświadczenie orzecznicze zdobyte w trakcie pracy w sądzie rejonowym (asesor, sędzia) i w sądzie okręgowym oraz wieloletnie łączenie obowiązków orzecznich z wykonywaniem funkcji administracyjnych w sądzie.

Ustaliwszy, że kandydaci spełniają wymagania ustawowe, określone w art. 30 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U. z 2024 r. poz. 622 – dalej: ustawa o SN), Krajowa Rada Sądownictwa dokonała ich oceny, kierując się w szczególności kryteriami, wymienionymi w art. 35 ust. 2 ustawy o KRS, w tym: doświadczeniem zawodowym kandydatów, dorobkiem naukowym, publikacjami.

Po wszechstronnym rozważeniu całokształtu okoliczności sprawy Krajowa Rada Sądownictwa – częściowo podzielając stanowisko zespołu – uznała, że Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej zostanie przedstawiony wniosek o powołanie Pana Andrzeja Michałowicza do pełnienia urzędu na jedno z dwóch wolnych stanowisk sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Rada nie podzieliła natomiast stanowiska zespołu członków odnośnie do Pana Pawła Artura Chmielnickiego. W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa Pan Andrzej Michałowicz posiada wieloletnie doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa i wysoki poziom wiedzy prawniczej; wyróżnia się bardzo wysokim poziomem wiedzy, czego dowodzi przebieg jego dotychczasowej pracy orzeczniczej, obejmującej orzekanie w sądach różnych szczebli, jak również sprawowanie funkcji administracyjnych w strukturach wymiaru sprawiedliwości. Zdaniem Krajowej Rady Sądownictwa kariera zawodowa Pana Pawła Artura Chmielnickiego od 21 lat koncentruje się wyłącznie na pracy naukowo-dydaktycznej i nie posiada on wystarczającego doświadczenia orzeczniczego. Jak wynika z dokumentacji osobowej kandydat pełnił urząd sędziego sądu rejonowego przez okres 3 lat, a następnie zrezygnował z urzędu decydując się na realizację

kariery naukowej z zakresu prawa ustrojowego, prawoznawstwa ogólnego (teoria i filozofia prawa), ekonomii instytucjonalnej.

II

Charakterystyka kandydatów

Pan Andrzej Michałowicz urodził się w 1974 r. w Białymstoku. W 1998 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie w Białymstoku z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. Po odbyciu aplikacji sądowej w okręgu Sądu Okręgowego w Białymstoku, w 2001 r. złożył egzamin sędziowski z łącznym wynikiem bardzo dobrym. Z dniem 15 czerwca 2001 r. został mianowany asesorem sądowym w Sądzie Rejonowym w Słupsku. Orzekał w II Wydziale Karnym oraz w XI Wydziale Karnym, a w latach 2002–2004 pełnił obowiązki Kierownika Sekcji Wykonywania Orzeczeń Sądowych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 4 grudnia 2003 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Słupsku. Orzekał w II Wydziale Karnym. Od dnia 1 września 2004 r. do dnia 19 lipca 2015 r. pełnił funkcję Kierownika Sekcji Windykacji Należności Sądowych w ramach II Wydziału Karnego tego Sądu a od dnia 1 lipca 2014 r. do 19 lipca 2015 r. – funkcję Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego. W latach 2015–2017 był delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Rejonowym w Miastku, gdzie jednocześnie pełnił funkcję Prezesa tego Sądu (od dnia 20 lipca 2015 r. do dnia 18 grudnia 2017 r.) i Przewodniczącego II Wydziału Karnego (od dnia 20 lipca 2015 r. do dnia 31 grudnia 2017 r.). Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 grudnia 2017 r. został powołany z dniem 19 grudnia 2017 r. do pełnienia funkcji Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku. Decyzją Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 2017 r. został delegowany do pełnienia obowiązków sędziego w Sądzie Okręgowym w Słupsku od dnia 1 stycznia 2018 r. na czas pełnienia funkcji Prezesa tego Sądu. Funkcję tę pełnił do dnia 18 grudnia 2023 r. Z dniem 30 lipca 2018 r. powierzono kandydatowi obowiązki Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w Słupsku. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 9 marca 2021 r. został powołany do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego Sądu Okręgowego w Słupsku. Podnosi kwalifikacje zawodowe przez uczestnictwo w szkoleniach i konferencjach.

Pan Paweł Artur Chmielnicki urodził się w 1972 r. w Skarżysku-Kamiennie. W 1996 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie, uzyskując tytuł magistra. Od dnia 17 lutego 1997 r. do dnia 30 września 2003 r. był zatrudniony na stanowisku asystenta w Studium Samorządności Społecznej Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie a po przekształceniu organizacyjnym tej jednostki – w Zakładzie Prawa Samorządu Terytorialnego Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie. Od dnia 1 października 2003 r. do dnia 30 września 2006 r. pracował w tej samej jednostce organizacyjnej na stanowisku adiunkta. Po odbyciu aplikacji sądowej i złożeniu w 1998 r. egzaminu sędziowskiego rozpoczął pracę na stanowisku asesora sądowego, kolejno w Sądzie Rejonowym w Ostrowcu Świętokrzyskim a następnie w Sądzie Rejonowym w Kielcach. Od dnia 21 marca 2001 r. do dnia 30 kwietnia 2004 r. pełnił urząd na stanowisku sędziego Sądu Rejonowego w Kielcach. Orzekał w pionie cywilnym. Następnie kandydat zrzekł się urzędu sędziego. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie z dnia 21 października 2002 r., na podstawie przedstawionej rozprawy doktorskiej pt.: „Stwierdzenie nieważności uchwały organu gminy przez wojewodę”, uzyskał stopień naukowy doktora nauk prawnych w zakresie prawa. Uchwałą Rady Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie z dnia 14 listopada 2005 r., na podstawie oceny ogólnej dorobku naukowego i przedstawionej rozprawy habilitacyjnej pt.: „Świadczenie usług przez samorząd terytorialny w Polsce. Zagadnienia ustrojowo-prawne.”, uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk prawnych w zakresie prawa – prawa administracyjnego. Od dnia 1 lipca 2006 r. do dnia 31 stycznia 2011 r. był zatrudniony na Uniwersytecie Humanistyczno-Przyrodniczym Jana Kochanowskiego w Kielcach na stanowisku profesora nadzwyczajnego. Pełnił także funkcje dyrektora Instytutu Ekonomii i Administracji oraz kierownika Zakładu Prawa Administracyjnego na Wydziale Zarządzania i Administracji. Od dnia 1 lutego 2011 r. do dnia 30 września 2018 r. pracował w Wyższej Szkole Informatyki i Zarządzania w Rzeszowie na stanowisku profesora zwyczajnego. Pełnił również funkcję kierownika Katedry Teorii Prawa i Badań nad Materialnymi Źródłami Prawa na tej Uczelni. Od grudnia 2012 r. jest członkiem Polskiej Komisji Akredytacyjnej, w której, w różnych okresach, pełnił funkcje kierownicze poszczególnych jednostek wewnętrznych. Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 29 stycznia 2018 r. został mu nadany tytuł naukowy profesora nauk prawnych. Od dnia 1 października 2018 r. był zatrudniony na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego w Warszawie kolejno na stanowiskach profesora zwyczajnego oraz profesora

(od dnia 1 września 2020 r.). Pełnił funkcje dyrektora Centrum Badań Procesu Legislacyjnego oraz kierownika Katedry Teorii Prawa i Materialnych Źródeł Prawa na Wydziale Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego. Obecnie jest zatrudniony na Uniwersytecie Warszawskim. Kandydat współpracował z: Biurem Analiz Sejmowych Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, Kancelarią Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego i nauki (w latach 2017–2018 wchodził w skład Zespołu interdyscyplinarnego powołanego do przygotowania założeń do projektu ustawy „Ustawa 2.0. Założenia systemu szkolnictwa wyższego”, zaś od dnia 1 sierpnia 2022 r. do dnia 31 marca 2023 r. był członkiem Zespołu doradczego przy Ministrze Edukacji i Nauki powołanego do spraw opracowania projektu nowej ustawy o Polskiej Akademii Nauk).

Kandydat jest twórcą lexometrii – metody badania tendencji długookresowych występujących w ustawodawstwie za pomocą narzędzi matematycznych oraz koncepcji kompletu normatywnego – zaawansowanej analizy prawa jako zjawiska osadzonego w kontekście społeczno-gospodarczym. Jego zainteresowania badawcze obejmują prawo publiczne (w szczególności styk sfery prywatnej i publicznej), genezę i skutki prawa (w tym metodologię ocenę skutków regulacji), pozajęzykowe koncepcje wykładni prawa. Dorobek jest lokowany w problematyce prawa ustrojowego, prawoznawstwa ogólnego (teoria i filozofia prawa), ekonomii instytucjonalnej. Kandydat jest również autorem lub współautorem wielu publikacji naukowych, w tym monografii, komentarzy, artykułów. Uczestniczył w licznych konferencjach naukowych, krajowych i międzynarodowych, także jako prelegent i organizator. Jest redaktorem naczelnym ogólnopolskiego miesięcznika „Przegląd Prawa Publicznego” (od 2007 r.), założycielem ogólnopolskiego towarzystwa naukowego „Stowarzyszenie Badań nad Źródłami i Funkcjami Prawa Fontes” (w 2012 r.), współzałożycielem ogólnopolskiego towarzystwa naukowego „Forum Myśli Instytucjonalnej”.

Pozytywne opinie o kandydacie przedłożyli Dziekan Wydziału Prawa i Administracji Uczelni Łazarskiego oraz Rektor Uczelni Łazarskiego.

Pan Maciej Łukasz Miłosz urodził się w 1980 r. w Lublinie. Od listopada 2002 r. do września 2004 r. odbywał praktyki w kancelariach adwokackich w Lublinie. W 2004 r. ukończył wyższe studia prawnicze na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim z oceną bardzo dobrą, uzyskując tytuł magistra. W trakcie studiów, w 2003 r. otrzymał stypendium na Uniwersytecie w Gandawie zorganizowane przez Ministerstwo do spraw Związku Flamandzkiego Królestwa Belgii. Od października 2004 r. do lutego 2005 r. odbył staż w Parlamencie Europejskim w Brukseli i w Strasbourgu. W latach 2004–2008 uczestniczył

w seminarium doktoranckim z prawa porównawczego amerykańskiego i europejskiego (Chicago-Kent College of Law, Illinois Institute of Technology, Katolicki Uniwersytet Lubelski). W 2005 roku ukończył studia podyplomowe w Center for American Law (wspólna inicjatywa Chicago-Kent College of Law i Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego). W latach 2005–2006 był asystentem w Center for Advancing Legal Skills – Zakładzie Naukowym Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego przy współpracy z Temple University – J. E. Beasley School of Law. Od lutego 2005 r. do marca 2011 r. pracował w Sokołowski i Partnerzy Adwokaci Radcy Prawni Sp. p. z siedzibą w Lublinie, kolejno jako: prawnik, aplikant adwokacki, adwokat. W 2006 r. pracował na stanowisku prawnika w Fundacji Instytut na Rzecz Państwa Prawa w Lublinie. Po odbyciu aplikacji adwokackiej, w 2010 r. złożył egzamin adwokacki z wynikiem pozytywnym. Uchwałą Okręgowej Rady Adwokackiej w Lublinie z dnia 27 maja 2010 r. został wpisany na listę adwokatów Lubelskiej Izby Adwokackiej. Od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 18 grudnia 2018 r. wykonywał zawód adwokata w indywidualnej kancelarii z siedzibą w Lublinie, a od dnia 10 listopada 2011 r. także w filii kancelarii z siedzibą w Stalowej Woli. Był dwukrotnie zastępcą członka Komisji Rewizyjnej Izby Adwokackiej w Lublinie. Uchwałą Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie z dnia 29 maja 2017 r. został wpisany na listę radców prawnych tej Izby. Od dnia 19 grudnia 2018 r. wykonuje zawód radcy prawnego w indywidualnej kancelarii. W latach 2013–2021 pełnił funkcje: przewodniczącego Rady Nadzorczej – Stalowowolska Strefa Gospodarcza sp. z o.o.; wiceprzewodniczącego Rady Nadzorczej – Przedsiębiorstwo Komunikacji Samochodowej w Stalowej Woli S. A.; przewodniczącego Rady Nadzorczej – Huta Stalowa Wola S. A. z siedzibą w Stalowej Woli; wiceprzewodniczącego Rady Nadzorczej – REMZAP sp. z o.o. z siedzibą w Puławach. W latach 2015–2019 był sędzią Trybunału Stanu. W latach 2020–2024 był członkiem Państwowej Komisji Wyborczej. Z dniem 21 listopada 2023 r. został ponownie wybrany w skład Trybunału Stanu. Kandydat obecnie prowadzi prace nad rozprawą doktorską w trybie eksternistycznym. Ponadto od 2000 r. pełni funkcję prezesa/wiceprezesa Korporacji Akademickiej Concordia, zaś od 2010 r. pełni funkcję prezesa/wiceprezesa Stowarzyszenia Filistrów Polskich Korporacji Akademickich w Warszawie.

Pozytywne opinie i rekomendacje o kandydacie przedłożyli Sekretarz Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Lublinie oraz Przewodniczący Państwowej Komisji Wyborczej.

III

Porównanie kandydatów

W każdym postępowaniu nominacyjnym Krajowa Rada Sądownictwa dokonuje oceny kandydatów na podstawie załączonych materiałów, ocenianych indywidualnie. Rada jest wyposażona w prawo swobodnej oceny zgromadzonego materiału i możliwość nadania decydującego znaczenia określonym, wybranym kryteriom ustawowym, na podstawie których podejmuje uchwałę. Od stanu faktycznego konkretnej sprawy zależy, jakie kryteria są stosowane przez Radę w danym postępowaniu, w szczególności co do rozpatrywanych łącznie kryteriów, na które składają się: kwalifikacje, doświadczenie zawodowe oraz dane potwierdzające zdobycie umiejętności dodatkowych.

Uczestnicy postępowania, pretendujący do objęcia stanowiska sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej Spraw Publicznych, spełniają formalnie wszystkie kryteria wyboru. Zadaniem Rady było zatem przeprowadzenie weryfikacji i dokonanie wyboru tych osób, które spełniają wszystkie kryteria – oceniane łącznie – najpełniej i w najwyższym stopniu.

Kryteria oceny kandydatów przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa

Art. 35 ustawy o KRS wskazuje kryteria oceny kandydatów, jeżeli na stanowisko sędziowskie albo asesorskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, do których należą doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia. Wobec zasadniczego braku hierarchii ustawowo przyjętych przymiotów, jakimi powinna odznaczać się osoba ubiegająca się o dane stanowisko sędziowskie, decydujące znaczenie ma ocena całościowa, wynikająca z łącznego zastosowania tych przesłanek. Z drugiej jednak strony, w sytuacji, gdy wyboru dokonano pomiędzy uczestnikami postępowania o zbliżonych predyspozycjach do powołania na wolne stanowisko sędziowskie, konieczne staje się wyjaśnienie motywów, jakie zadecydowały o wyniku konkursu.

Żadne z kryteriów oceny poszczególnych kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie brane pod uwagę w postępowaniu przed Krajową Radą Sądownictwa nie ma charakteru decydującego, ani nie jest wymagane uszeregowanie kandydatów w oparciu o każde z nich. O przeprowadzeniu prawidłowej oceny zgłoszonych kandydatur decyduje bowiem ocena całościowa (kompleksowa) wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów,

co jest konsekwencją obowiązku wszechstronnego rozważenia przez Radę okoliczności sprawy. Nie bez znaczenia pozostaje kwestia potrzeby wymiany doświadczenia wśród sędziów sądów administracyjnych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 24 maja 2023 r., [I NKRS 13/23, LEX nr 3579299] stwierdził, że wybór kandydatów do objęcia urzędu sędziego należy „do wyłącznej kompetencji Krajowej Rady Sądownictwa i Radzie przysługuje w tym zakresie szeroka władza dyskrecjonalna. Uznanie Rady oznacza, że w określonym stanie faktycznym kilka alternatywnych decyzji dotyczących wyboru najlepszego kandydata może być dopuszczalnych, a sama okoliczność, że zewnętrzny obserwator (w tym Sąd Najwyższy) innego kandydata postrzegалby jako lepszego, nie jest wystarczająca dla stwierdzenia sprzeczności uchwały z prawem. Swoboda wyboru osób, które zostaną przedstawione Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wraz z wnioskiem o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim nie jest jednak nieograniczona; wybór kandydatów nie może być arbitralny i odrywać się od ustawowych przesłanek czy zgromadzonej w sprawie dokumentacji”.

Żadne z ustawowo przewidzianych kryteriów oceny kwalifikacji kandydatów do pełnienia urzędu sędziego nie ma charakteru decydującego, ani też nie jest wymagane uszeregowanie kandydatów w oparciu o każde z nich. Decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania tych kryteriów. [Wyrok SN z 6.07.2022 r., I NKRS 30/22, LEX nr 3389875.]

Z uwagi na charakter konkursowy postępowania nominacyjnego samo spełnienie warunków ustawowych przez kandydata nie musi automatycznie skutkować rekomendowaniem na dane stanowisko sędziowskie. Natomiast uznanie ich za niewystarczające w określonym postępowaniu nominacyjnym na konkretne stanowisko sędziowskie nie oznacza, że nie zostały uwzględnione lub pominięte. Rada dokonując oceny kandydatów ubiegających się do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego posiada znaczną swobodę, żadne z przyjętych kryteriów nie ma charakteru decydującego, ponieważ jak podkreśla się w orzecznictwie o rekomendacji konkretnego kandydata decyduje ocena całościowa wynikająca z łącznego zastosowania kryteriów. W myśl art. 33 ust. 1 ustawy o KRS w sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy, na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób, jeżeli zostały złożone.

Przepis art. 35 ust. 2 ustawy o KRS określa kryteria ustawowe, jakie należy brać pod uwagę w postępowaniu nominacyjnym (ocenę kwalifikacji kandydata, doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych,

rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone do karty zgłoszenia, jak również opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów). Rada jest uprawniona do samodzielnego doboru kryteriów oceny przyjętych w danej procedurze nominacyjnej i ustalania hierarchii ich ważności z punktu widzenia konkursu na konkretne stanowisko sędziowskie. [Wyrok SN z 1.12.2021 r., I NKRS 81/21, LEX nr 3284827].

Przy podejmowaniu decyzji Krajowa Rada Sądownictwa kierowała się poziomem wiedzy prawniczej, kwalifikacjami merytorycznymi oraz doświadczeniem zawodowym kandydatów. Rada dokonała kompleksowej i całościowej oceny zgłoszonych kandydatów z punktu widzenia kryteriów określonych w art. 35 ustawy o KRS. Wszechstronna analiza zgromadzonej dokumentacji oraz przeprowadzona przez Radę rozmowa kwalifikacyjna doprowadziły do podjęcia uchwały przez Krajową Radę Sądownictwa, w której zarekomendowano kandydaturę na urząd sędziego Pana Andrzeja Michałowicza.

Kryteria oceny kandydata Pana Andrzeja Michałowicza przyjęte przez Krajową Radę Sądownictwa

Przy podejmowaniu decyzji o rekomendacji Pana Andrzeja Michałowicza Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła: wyróżniający się wysoki stopień posiadanej przez kandydata wiedzy w dziedzinie prawa, wynik jego wysłuchania przed Radą, doświadczenie zawodowe w działalności orzeczniczej, bogate doświadczenie zawodowe z zakresu sprawowania administracji sądowej.

Pan Andrzej Michałowicz posiada wielopłaszczyznowe i kompleksowe przygotowanie do pełnienia urzędu sędziego Sądu Najwyższego. O najwyższych kompetencjach kandydata w porównaniu do innych zgłoszonych kandydatur świadczą: wysoki poziom wiedzy z zakresu prawa, doświadczenie zawodowe, doświadczenie w administracji sądowej, działalność świadcząca o stałym podnoszeniu kwalifikacji zawodowych, cechy osobowościowe, w tym umiejętności interpersonalne, zdolność logicznego analizowania, umiejętność wykładni przepisów, zdolność działania pod presją czasu i stresu, odpowiedzialność za wykonywane zadania. Pan Andrzej Michałowicz posiada wieloletnie doświadczenie w związku z bogatą aktywnością zawodową, w tym związaną z pracą w organach władzy sądowej.

W ocenie Rady Pan Andrzej Michałowicz jest przygotowany do objęcia urzędu sędziego Sądu Najwyższego, gdyż posiada nie tylko odpowiednie przygotowanie praktyczne, wysoki poziom wiedzy prawniczej, również doświadczenie w administracji sądowej oraz cechy

osobowościowe. Wszystkie te cechy i przesłanki w ocenie Rady świadczą o tym, że rekomendowany kandydat będzie pełnił urząd sędziego Sądu Najwyższego z najwyższą godnością odpowiadającą randze tego urzędu. Niewątpliwym atutem wybranego kandydata jest wieloletnia praktyka orzecznicza na różnych szczeblach w sądach powszechnych i z tych powodów to on uzyskał jednogłośnie poparcie Rady.

W ocenie Rady Pan Andrzej Michałowicz spełnia przesłanki powołania na stanowisko sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Posiada bowiem – obok spełnienia wszystkich pozostałych kryteriów – wieloletnie doświadczenie orzecznicze (od czerwca 2001 r.) w sądach różnych szczebli, jak i wieloletnie doświadczenie w pełnieniu funkcji administracyjnych w sądownictwie. Dodatkowo kandydat w sposób profesjonalny zaprezentował swoje kwalifikacje i predyspozycje osobowościowe podczas wysłuchania przed Krajową Radą Sądownictwa.

Oceniając kwalifikacje Pana Pawła Artura Chmielnickiego, który – podobnie jak wybrany kandydat – uzyskał rekomendację zespołu, Rada nie mogła nie zauważyć, że jego doświadczenie orzecznicze jest bardzo odległe – kandydat orzekał bowiem w latach 1998–2004 i zrzekł się urzędu sędziego. Jakkolwiek jego dorobek naukowy jest bardzo bogaty (obejmując liczne publikacje, prowadzenie zajęć dydaktycznych, autorstwo szczególnej metody naukowej badania ustawodawstwa i analizy prawa), legitymuje się tytułem profesora a jego zainteresowania badawcze obejmują prawo publiczne (w szczególności styk sfery prywatnej i publicznej), genezę i skutki prawa oraz pozajęzykowe koncepcje wykładni prawa, do tego zaprezentował się profesjonalnie podczas wysłuchania przed Radą, to jednak aktualne potrzeby Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego – biegłość orzecznicza – nie przemawiają za tą kandydaturą w tym konkursie.

Pan Maciej Łukasz Miłosz nie przedstawił zaś ani dorobku zawodowego ani naukowego, który wyróżniałby go na tle kontrkandydatów. Posiada wprawdzie doświadczenie w wykonywaniu zawodu adwokata oraz radcy prawnego, w pełnieniu funkcji sędziego Trybunału Stanu i członka Państwowej Komisji Wyborczej, ale podczas wysłuchania przed Radą nie zaprezentował swoich kwalifikacji i predyspozycji osobowościowych w przekonujący sposób.

Oceniając pozostałych kandydatów, Rada uwzględniła, że wszyscy posiadają bogate doświadczenie zawodowe i odpowiedni poziom wiedzy jednak w stopniu skutkującym niższą ich oceną kompleksową. Krajowa Rada Sądownictwa uwzględniła, że kandydaci legitymują się różnorodnym doświadczeniem zawodowym i, mając to na uwadze, kierowała się jego

przydatnością do pełnienia obowiązków na stanowisku sędziego Sądu Najwyższego w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych. Rada porównała przebieg kariery zawodowej kandydatów, uzyskane przez nich opinie służbowe i rekomendacje, a także dorobek naukowy oraz zaangażowanie w podnoszenie kwalifikacji zawodowych.

W ocenie Rady powyższe okoliczności zadecydowały o uznaniu wyłącznie Pana Andrzeja Michałowicza za kandydata spełniającego w niniejszej procedurze konkursowej kryteria wyboru w stopniu uzasadniającym przedstawienie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej do powołania.

O przedstawieniu Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej Pana Andrzeja Michałowicza zadecydował całokształt okoliczności sprawy, w szczególności: wieloletnie doświadczenie w pełnieniu obowiązków orzeczniczych, zarówno na szczeblu rejonowym, jak i okręgowym, efektywnie łączone z wykonywaniem funkcji administracyjnych w sądzie oraz profesjonalny sposób zaprezentowania się przed Krajową Radą Sądownictwa.

IV

Wyniki głosowania Rady

W głosowaniu na posiedzeniu Krajowej Rady Sądownictwa dnia 20 marca 2025 r. oddano na:

- Pana Pawła Artura Chmielnickiego 3 głosy „za”, przy braku głosów „przeciw” i 10 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 13 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Andrzeja Michałowicza 7 głosów „za”, przy 1 głosie „przeciw” i 5 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 13 głosów), zatem jego kandydatura uzyskała wymaganą bezwzględną większość głosów,
- Pana Macieja Łukasza Miłosza 1 głos „za”, przy 6 głosach „przeciw” i 8 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 15 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

W związku z tym, że liczba kandydatów, którzy uzyskali bezwzględną większość głosów, jest mniejsza niż liczba wolnych stanowisk, na podstawie § 12 ust. 3 pkt 1 Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiącego załącznik do uchwały nr 144/2023 z dnia 3 marca 2023 r. w sprawie Regulaminu Krajowej Rady Sądownictwa (M.P. poz. 404 ze zm.) przeprowadzono ponowne głosowanie.

Podczas ponownego głosowania oddano na:

- Pana Pawła Artura Chmielnickiego 4 głosy „za”, przy 3 głosach „przeciw” i 7 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 14 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów,
- Pana Macieja Łukasza Miłosza 1 głos „za”, przy 8 głosach „przeciw” i 6 głosach „wstrzymujących się” (oddano ogółem 15 głosów), zatem jego kandydatura nie uzyskała wymaganej bezwzględnej większości głosów.

Tym samym Krajowa Rada Sądownictwa podjęła uchwałę, jak na wstępie.

Przewodniczący
Krajowej Rady Sądownictwa

sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka